

OBSAH

Redakcia

Don Gabriel Cruz - nový duchovný animátor materskej ADMY.

Str.1

Formačný projekt

Tajomstvo mena: *Poznanie nadobúdame, keď ho žijeme - 2.*

Str.3

Nazaret. Božia rodina

5. Jozef a Mária, muž a žena.

Str.6

Pokorné a najvyššie stvorenie

Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie

6. Mária - krík, ktorý horí, ale nezhára.

Str.7

Rodinné správy

- India: *Dňa saleziánskej rodiny v indickej provincii Bangalore.*

Str.9

- Poľsko: *Kráčať spolu ako saleziánska rodina regiónu strednej a severnej Európy.*

Str.9

- Portugalsko: *Medzinárodný kongres Márie Pomocnice kresťanov 2024 vo Fatime.*

Str.10

Úmysel modlitieb na tento mesiac

Modliť za mier vo svete: *Je temná hodina.*

Str.11

REDAKCIA

DON GABRIEL CRUZ - NOVÝ DUCHOVNÝ ANIMÁTOR MATERSKEJ ADMY

Drahí priatelia v Združení ADMA!

Prijmite môj bratský pozdrav práve v tomto mesiaci, keď Cirkev slávi tajomstvo Pánovho vtelenia a s úžasom kontempluje ako ho prijímajú Mária a Jozef, pastieri a mudrci, ktorí takto predstavujú všetkých ľudí dobrej vôle.

V tomto mojom pozdrave vám chcem v mene nášho najdrahšieho hlavného predstaveného oznámiť skutočnosť, že **don Alejandro Guevara sa musel vrátiť do svojej rodnej provincie** a tak už nemôže pokračovať v službe duchovného animátora Združenia. **Hlavný predstavený vymenoval o. Gabriela Cruza, aby sa ujal tejto služby až do slávania generálnej kapituly saleziánov v roku 2025.**

Ďakujeme donovi Alexandrovi za službu, ktorú vykonal počas týchto rokov, v ktorých vás sprevádzal s veľkým nadšením a oddanosťou **a prosím, aby ste privítali osobu dona Gabriela**, ktorý okrem svojho osobného svedectva prináša so sebou bohatú misionársku skúsenosť a tiež skúsenosť poznávania sily milosti, ktorá pôsobí v členoch saleziánskej rodiny, nakoľko v poslednom čase úzko spolupracoval s donom Luigim Cameronim pri procesoch v kauzách svätorečenia.

Viem, že do svojej služby nastupuje s veľkým

odhodlaním, pripravený zapojiť sa podľa svojich možností do činnosti Združenia, ktoré okrem iných iniciatív pripravuje ďalší svetový kongres vo Fatime. Ja a členovia sekretariátu ho budeme sprevádzať, spolu s vašimi provinciálnymi delegátmi vo všetkom, čo je potrebné na zabezpečenie kontinuity programu ADMA, práve v čase postupného rozširovania združenia. E-mailová adresa o. Gabriela je animatore.spirituale@admadonbosco.org a tiež gcruz@sdb.org

Pán, ktorý nám v Márii dal Matku a Učiteľku nás povedie. Zverujeme sa jej, dôverujeme jej a spolu s

ňou sa budeme tešiť z ovocia, ktoré ako vynikajúci vychovávateľ zasieva do našich srdc

v donovi Boscovi a s láskou k Panne Márii, vás pozdravuje

Don Joan Lluís Playà
*Delegát hlavného predstaveného
 pre saleziánsku rodinu*

Turín - Rím, 1. januára 2024, slávnosť Panny Márie Bohorodičky.

Krátka prezentácia nového duchovného animátora Admy

Don Gabriel sa narodil v Mexiku 17. júna 1977. Od 1. januára 2024 je **novým svetovým duchovným animátorom Združenia Panny Márie Pomocnice kresťanov (ADMA)**.

Od roku 1997 som saleziánom dona Bosca. Za kňaza som bol vysvätený 30. júna 2006.

Medzi početnými akademickými kvalifikáciami som získal okrem iného tituly z filozofie, univerzitného vzdelania, teológie, misiológie a teológie náboženstiev s osobitným dôrazom na islam na Pápežskej Gregoriánskej univerzite a Inštitúte arabských a islamských štúdií.

Medzi získanými špecializáciami som nedávno ukončil Školu vyššieho vzdelávania v kauzách svätých na Pápežskej lateránskej univerzite, podporovanú v spolupráci s Dikastériom pre kauzy svätých.

V Spoločnosti sv. Františka Saleského som sa venoval formácii a vyučovaniu ako formátor, profesor a rektor formačných domov a seminárov. Najprv vo svojej vlasti a potom v Pakistane, kde som sa stal aj vicepostulátorom vo veci blahorečenia a svätorečenia Božieho služobníka Akaša Bašíra a bol som tiež provinciálny delegát a radca južnej

provincie Filipín a to do 1. septembra 2022, keď som bol povolaný do Talianska spolupracovať s generálnym postulátorom saleziánov.

Od 1. januára 2024 som bol hlavným predstaveným vymenovaný za duchovného animátora Združenia Panny Márie Pomocnice kresťanov - ADMA.

FORMAČNÝ PROJEKT

Tajomstvo mena: POZNANIE NADOBÚDAME, KEĎ HO ŽIJEME - 2

1. Meno v deväťročnom sne

Počúvajte Slovo, ktoré prichádza zvonku. Na začiatku sna je teofánia, Božie zjavenie: zjavuje sa dospelý muž, oblečený v bielom plášti, poukazujúci na jeho vznešené postavenie a mal žiariacu tvár, do ktorej sa nedalo pozeráť. Zavolať malého Janka (volal ma menom) a dáva mu príkaz (nariadil mi), ktorým úplne zmenil chápanie môjho života, označil mi, čo mám uskutočniť (sebarealizácia, ako ju chápe dnešná kultúra). Meno si nikto nedáva sám, ale vždy ho dostáva. V mene je skryté povolanie a je v ňom **metóda** (nie bitkou, ale miernosťou a láskou), **poslanie/cieľ** (získať týchto vašich priateľov), **obsah** (poučenie o hriechu a čnostiach).

Poznať identitu osoby, ktorá s tebou hovorí. Kto ste? Otázka identity tajomnej postavy sa týka nás všetkých. "Za koho ma pokladáte?" pýta sa Ježiš svojich učeníkov. Mária sa pýta, aký význam má pozdrav. Tejto otázke sa nemôžeme vyhnúť, ak chceme dať zmysluplnú odpoveď na svoj život. Ani do ADMY človek nepatrí bez toho, aby sa pýtal Ježiša a bez toho, aby od neho dostal odpoveď: "Som Máriin syn". V skúsenosti dona Bosca sa poznanie Ježiša uskutočňuje skrze Máriu, v skúsenosti Cirkvi sa vždy rozumelo, že lono Márie, v ktorom sa formoval Ježiš, aj naďalej formuje mysle a srdcia tých, ktorí v neho veria.

Netreba sa náhlieť. Nie je nezvyčajné naraziť na to, že chceme všetko hneď, zahorieť túžbou a hneď ju vidieť naplnenú. Toto však nie je Boží štýl výchovy. Stačí si prečítať List Hebrejom, aby sme pochopili, že Božie konanie prechádza nápravou, výchovou, trepezivosťou a trvá dlho. Panna Mária hovorí Jankovi: "V pravý čas všetko pochopíš". Don Bosco pochopil sen 16. mája 1887 v Ríme v Chráme Najsvätejšieho Srdca: "V to ráno chcel don Bosco zostúpiť do kostola sláviť pri oltári Panny Márie Pomocnice kresťanov. Nie menej ako pätnásťkrát sa počas sv. omše zastavil, zmocnili sa ho silné emócie a plakal. Don Viglietti, ktorý mu pomáhal, ho musel z času na čas povzbudiť, aby mohol pokračovať. [...] Kto by nechcel vedieť, čo bolo príčinou toľkých emócií? Keď Don Viglietti videl, že don Bosco je už pokojný ako zvyčajne, spýtal sa ho na to, čo sa stalo.

Don Bosco odpovedal: "Pred očami som mal živú scénu, keď som mal desať rokov, keď som sníval o Kongregácii. Videl som a počul som, ako moja matka a bratia spochybňujú sen... - Potom mu Panna Mária povedala: - V pravý čas všetko pochopíš. Od toho dňa uplynulo šesťdesiatdva rokov tvrdej práce, obety a boja a zrazu pochopil, že dokončenie stavby kostola Najsvätejšieho Srdca v Ríme je vrcholom poslania, ktoré mu bolo tajomne zverené na začiatku jeho života. Od Becchi di Castelnuovo až po stolec Vikára Ježiša Krista, aká dlhá a namáhavá to bola cesta! V tej chvíli cítil, že jeho osobné dielo sa chýli ku koncu, so slzami v očiach požeňal Božiu prozreteľnosť a pozdvihol svoj dôverný pohľad na pobyt večného pokoja v lone Boha" (MB, XVIII, 340-341). Božie cesty sa často zdajú také kľukaté, také odlišné od toho, ako by sme ich sledovali, ale trepezivosť, ktorá pochádza z viery, je jedinou možnosťou, ako vidieť uskutočnenie Božieho plánu.

Zmierte sa so svojou rodinnou históriou. Nasledujúce ráno Giovannino zdieľa sen so svojou rodinou. Je pekné počúvať reakcie súrodencov, "ktorí sa smiali", matky a babičky: "strážca kôz, oviec alebo iných zvierat", "kto vie, možno sa stanete kňazom", "vodca zbojníkov", "**netreba venovať pozornosť snom**". EV tom čase súhlasil s názorom svojej babičky a v pôvodnom rukopise je to podčiarknuté práve preto, aby posilnil myšlienku, že sa mu to zdalo niečo tak nemožné, že bolo lepšie sústrediť sa na prítomnosť, žiť každodenný život roľníka so všetkými námahami a ťažkosťami. Všimnite si však aj vzťahy v rodine Bosca: veľmi tam chýbal otec, a predsa tam nechýbal dialóg, každý sa mohol slobodne vyjadriť, bol rešpektovaný a cenený vo svojej identite. Vzťahové ťažkosti a rozdielnosť názorov boli konfrontované v pravde a riešené aj bolestnými rozhodnutiami, akými bol odchod z domu do služby. (Janko Bosco v Cascina Moglia). Vyvážená a múdra prítomnosť matky zaručila pokojný, aj keď namáhavý rast vo vzťahoch. Aké dôležité je znovu si prečítať rodinnú históriu, zmieriť sa so vzťahovými ranami, ktoré mohli cítiť naši rodičia, súrodenci a iní príbuzní! V stávke je naša osobná rovnováha a odpoveď na to, čo od nás Pán žiada. Najhorším postojom by bolo utiecť z takejto reality, alebo predstierať, že

neexistujú žiadne ťažkosti: takáto pozícia by bránila zdravému rozvoju nášho povolania a poslania.

2. Dedičstvo mena

Dieťa dostáva meno. V názve je všetka jeho jedinečnosť. Maria Zambrano píše: "Nič nie je rozhodujúcejšie ako život svojho pôvodu. Z tohto dôvodu otec predstavuje oveľa viac než len muža, ktorý nás splodil. Dáva nám meno. Pokiaľ žijeme, náš život bude vždy poznačený týmto menom a vďaka tomu prestávame byť niekto, ale stávame sa tým, **kto je** jasne definovaný, pomenovaný. Naša individualita, taká konkrétna, je spojená s menom, ktoré dostávame od nášho otca, je našou pečatou, rozlišujúcim znamením. Mať meno znamená mať jasný pôvod, patriť k rodovej línii, mať osud, cítiť sa volaný nezameniteľnými hlasmi, mať svoju patričnosť. Tým, že máme meno, cítime, že vo všetkých našich činoch vkladáme do stávky celé dedičstvo, ktoré nás spája, cítime zodpovednosť za veci, ktoré, ak by boli len naše, tak by nám na nich nezáležalo, a namiesto toho jasne cítime, že sú pre nás oveľa dôležitejšie ako tie, ktoré sa nás priamo týkajú. Je to bremeno, volanie tých, ktorí boli povolani ako my, živá kontinuita, ktorá formuje skutočné dejiny. Sme dedičia, sme vždy pokračovateľmi. Nič sa nezačalo len nami. Naše meno nám konkrétne, bez abstraktných úvah, dáva historickú zodpovednosť, ktorá patrí všetkým, nielen tým, ktorí zaujímajú vysoké miesto ako protagonisti. Všetci sme tak či onak zodpovední za históriu, studnicu kontinuity. Historická zodpovednosť a zodpovednosť aj tvárou v tvár niečomu, čo je ťažšie pomenovať: uvedomenie si našich obmedzení, toho, že sme boli vytvorení; pokora tvárou v tvár nášmu pôvodu" (M. Zambrano, K poznaniu duše, 118).

3. Príbeh Natanaela (Jn 1,45-51)

Pozadie. Natanael, nazývaný aj Bartolomej, je jedným z Ježišových dvanástich apoštolov. Na začiatku Jánovho evanjelia sa rozpráva príbeh o jeho povolaní, o spôsobe, akým ho Pán povolal. Je to naozaj pekná postava a súvisí s témou mena a jeho postupným pochopením v živote človeka. Jedného dňa Filip povie svojmu priateľovi Natanaelovi, že stretol Ježiša Nazaretského, On je Mesiáš, o ktorom hovoril Mojžiš v zákone a Prorokoch. Natanaelova reakcia rýchlo vyjadruje jeho skepticizmus: Mesiáš nemôže mať svoju vlasť v takej bezvýznamnej dedine, akou je Nazaret. Čelíme pohoršeniu všetkých čias, ktoré všetci tí, ktorí ešte neprišli k viere, predkladajú osobe Boha, ktorý sa stáva človekom ako my. Stojíme

pred evanjeliovou logikou pokorného znamenia, z ktorého pochádza najväčšie dobro, ktoré je skryté pred človekom, ktorý sa na tomto svete považuje za istého sám sebou. Filip sa nesnaží objasniť alebo vyriešiť pochybnosti svojho spoločníka, ale snaží sa ho pozvať na osobnú skúsenosť s Majstrom, tú istú, ktorú predtým žil a ktorá zmenila jeho život. Jedine viera je schopná prekonať motívy pohoršenia a ľudskej sebestačnosti. A Ježiš ho vlastne vstępuje každému človeku, ktorý počúva jeho slovo, ako to urobil Natanael, ktorý súhlasil s prijatím tajomstva, ktoré mu Filip predložil jednoduchou výzvou: "Pod' a uvidíš" (v.46).

Stretnutie. Natanaelovu pripravenosť stretnúť sa s Ježišom, znamenie jeho úprimného hľadania a túžby dospieť k pravde spoznáva ten, kto číta srdce človeka. A Ježiš, vidiac ho na ceste k nemu dostupného a otvoreného, ho anticipuje a pozdravuje ako autentického predstaviteľa Izraela, muža, v ktorom niet dvojtvárnosti života a ktorý pred Bohom vyznáva svoju chudobu. Ježiš v tomto svojom budúcom učeníkovi považuje jedného zo "zvyškov", pravého Božieho ľudu, práve preto, že pozná Ježiša tým, že ho vidí. Učeník, užasnutý Ježišovými slovami o ňom sa pýta Majstra, ako ho môže spoznať. Výraz "Ako ma poznáte?" odhaľuje božský pôvod osoby Ježiša, nadprirodzené poznanie, ktoré má o tajomstvách ľudí. Ježiš dobre pozná Natanaela, pretože pozná každého človeka a vie, čo je v hĺbke každého z nich. To je presne to, čo Ježiš dáva Natanaelovi ďalší dôkaz, aby mu odhalil poznanie jeho osoby: videl, keď bol pod figovníkom. Toto je jasná narážka na Natanaelovu znalosť židovských tradícií o Mesiášovi a jeho lásku k Písmu, rabíni sú zvyknutí čítať a komentovať Tóru pod stromom. Aj tam bol učeník sprevádzaný a podopieraný Božím láskyplným pohľadom. Natanael sa odovzdáva

dôkazom a uznáva Ježiša ako Mesiáša a vyznáva: "Ty si Boží Syn, si Kráľ Izraela" (v. 49).

Prísľub. Svojím svedectvom o ľudskej viere v Mesiáša je Natanael otvorený ďalšiemu Ježišovmu zjaveniu. A evanjelista, vkladajúc na Ježišove pery príslub: "Uvidíte väčšie veci ako tieto" (v. 50), zdôrazňuje, že počiatková viera učeníka bude posilnená ďalšími znakmi Ježišovej služobnej činnosti, ktoré ukazujú slávu Syna človeka. Zjavenie, ktoré Kristus prisľúbil svojmu učeníkovi, nachádza jasné a slávnostné potvrdenie už vo verši 51: "Veru, veru, hovorím vám: uvidíte otvorené nebo a Božích anjelov vystupujúcich a zostupujúcich na Syna človeka." Oddelené od jedinečného kontextu úryvku, "uvidíte" obsahuje veľké proroctvo o zjavení Ježišovej slávy, ktoré trvá po celý jeho život, až do jeho návratu k Otcovi. Verš je vrcholom, ku ktorému smeruje celá stať v rastúcom pohybe smerom k osobe Ježiša. Na začiatku malá skupina ľudí hľadá Ježiša a aby pochopili, kto je, pokúšajú sa nadviazať porovnanie s Jánom Krstiteľom (1, 19-34). Potom učenci uvažujú o Ježišovi a vyznávajú ho pod rôznymi titulmi: Baránok Boží (v. 36), Rabín (v. 38), Mesiáš (v. 41), Ten, o ktorom písal Mojžiš v Zákone a Proroci (v. 45), Boží Syn a kráľ Izraela (v. 49). Nakoniec, sám Ježiš dáva odpoveď na úsilie človeka pochopiť, kto je Ježiš, čo slúži na nápravu a doplnenie rôznych chápaní. Učenci sa nemýlili, keď predstavovali Majstra, ale vždy ho dávali do kontextu mesiášskych nádejí Izraela. Ježiš ide nad rámec tejto nádeje, používa apokalyptický jazyk a hovorí o neustálom zjavení Otca, o pohybe vzostupu a zostúpenia anjelov, pripomínajúc scénu Jakubovu, v ktorej patriarcha sníval o tom, že uvidí rebrík opretý o zem a jeho vrchný koniec siahal až do neba; a na ňom, hľa, anjeli Boží vystupujú a zostupujú (Gn. 28, 12). Chodenie hore a dole je pripomienkou Ježišovej ľudskej a

božskej reality. Hoci je medzi ľuďmi, je v spoločenstve s Otcom a vykonáva svoju úlohu zjavovateľa, pretože je to "miesto", kde sa odráža Otcov svet. Podľa evanjelistu je každý pravý Izraelita pred "Božím domom" a "bránou nebeskou",

ktorú predznamenal historická osoba Ježiša, kde sa kontemplyje tajomstvo "Syna človeka". Človek Ježiš je Synom človeka, je vteleným Logosom a človekom osláveným zmŕtvychvstaním, ktorý zjavuje Otca s autoritou. Na konci tejto prvej cesty viery učeníkov môžeme vidieť, ako im Ján vložil na pery terminológiu týkajúcu sa prehĺbenia tajomstva osoby Ježiša, ktoré sa v skutočnosti udialo počas celého priebehu jeho pozemského života s Pánom až po jeho zmŕtvychvstanie.

4. Pre konkrétnosť cesty

To, čo Ján Bosco zakúsil vo svojom sne a pochopil na konci svojho života, a to, čo Ježiš zjavil Natanaelovi a čítal vo svetle svojho zmŕtvychvstania nám ukazuje, že tajomstvo mena a zmyslu života sa chápe od konca.

Tak, ako sa zmysel filmu neodvodzuje z úvodnej scény, ale až zo záverečnej, rovnako my, keďže „žijeme v čase“, dynamiku života chápeme postupne a v neustálom procese rastu. Z hľadiska výchovy je ľudskou cnosťou, ktorá sa najviac spomína v Novom zákone a ktorá vyplýva z toho, že sme v čase, trpezlivosť alebo vytrvalosť (*upomonè*), zvlášť vhodná na to, aby sme žili viac ako rozsievачi než ako zberači, viac ako poľnohospodári než ako obchodníci. Termín (*upo* = pod a *menej* = zostať) doslova označuje Máriin postoj "stáť pod krížom", byť podriadená vôli Otca. Mária nám teda podobne ako vo sne zjaví meno svojho Syna v prelínaní jej a našich dejín.

NAZARET. BOŽIA RODINA

5. JOZEF A MÁRIA, MUŽ A ŽENA

Svätá rodina prichádza do Nazareta po tom, čo unikla Herodesovmu násiliu a po období vyhnanstva v cudzej krajine. Vojny a migrácie sa nedejú len dnes. Každá doba má svoje drámy a protirečenia a každá rodina, dnes rovnako ako v minulosti, je nimi dotknutá. Jozef a Mária tiež prežívali svoje otcovstvo a materstvo nie bez ťažkostí. Poďme ešte raz do Nazareta, aby sme v evanjeliom svetle kontemplovali pravdu o mužovi a žene podľa večnej Božej vôle a udalostí čias.

Sexuálna revolúcia podľa súčasného naratívu

Ak problémom staroveku bolo dynastické násilie, problémom modernej doby je ideologické násilie. Od nadvlády nad vecami a ľuďmi prechádzame k popieraniu vecí a ľudí, ktoré sa vydáva za samozrejme. Od mýtu marxistickej rovnosti a mýtu nacistickej rasy sme teraz prešli bez akéhokoľvek konkrétneho riešenia continuity k mýtu „čistého“ vzťahu (bez záväzkov) a „čistého“ jednotlivca, zbaveného prirodzených a nadprirodzených základov, bez rodinných koreňov a rodovej identity, zabúdajúceho na všetky tradície a žijúceho v utiahnutí sa do svojich vlastných túžob. Dôsledky na rodinné väzby sú okamžité a zničujúce, pretože človek je zjavne rodinná bytosť!

A v skutočnosti nie je ťažké rozpoznať, že dve najväčšie tragédie našej doby sú potrat a smrť otca, fyzický masaker detí a kultúrny masaker otcov. K umŕtvovaniu materského cieľa ženy a otcovského cieľa muža sa dnes pridáva pokus o vyrovnanie, znehodnotenie alebo dokonca vymazanie prirodzenej odlišnosti pohlaví: byť mužom alebo ženou by už nebolo objektívnym údajom, ale subjektívnou preferenciou. Toto všetko je v otvorenom rozpore so zdravým rozumom všetkých čias a s dnešnými vedeckými poznatkami: niet pochýb o tom, že to, čo dieťa potrebuje, je rodina, otec a matka, jasne rozlíšení vo svojom sexuálnom postavení a jasne zjednotení vo svojej manželskej láske.

Tí, ktorí sprevádzajú výchovnú, psychologickú a duchovnú cestu mladých to dobre vidia: *zámena rodinných rolí a sexuálnych identít, čiže strata toho, čím*

otec a matka vlastne sú, a zatemnenie toho, čo je špecifickým darom a úlohou muža a ženy, vážne ohrozuje citové dozrievanie chlapcov a dievčat, a to nie bez dezorientácie zo strany samotných dospelých: náklonnosť sa stáva neúctou, dialóg sa mení na konflikt, sentiment sa mení na odpor a intimita ustupuje odcudzeniu. Toto je ovocie sexuálnej revolúcie: nie skutočné oslobodenie, ale neschopnosť muža a ženy pochopiť, čo muž a žena chcú a potrebujú. Ako poznamenala Elizabeth Badinterová v dôkladnom prehľade dejín feminizmu, zmeny, ktoré priniesli protesty v roku 1968 a sexuálna revolúcia, „zničili v krátkom čase päťtisíc rokov rozlišovania rolí a svetov“. V skutočnosti pápež František láskavo hovorí v jednej zo svojich krásnych katechéz o rodine: „Aby muži a ženy vyriešili svoje vzťahové problémy, musia sa namiesto toho viac rozprávať, viac sa počúvať, viac sa poznať, viac sa milovať“.

Sexuálna výchova v biblickom príbehu

Stačí sa na chvíľu zastaviť v Nazarete, by sme našli gramatiku pohlaví potrebnú na formuláciu lásky. Biblický príbeh, ktorý predstavuje dejiny spásy ako postupnosť generácií, vždy dbá na to, aby ocenil rozdiel medzi mužom a ženou. Ani jej netreba prikladať veľkú dôležitosť, pretože je to tá najprirodzenejšia a najposvätnjšia vec na svete: je to rozdiel, ktorý nás robí existujúcimi a robí z nás obraz a podobu Boha!

Medzitým jedným z najprekvapujúcejších faktov posvätných dejín, pokiaľ ide o príbehy iných náboženstiev je, že *Boh sa definitívne zjavuje v priestore rodiny*. Vňom sa Boží Syn stáva človekom ako chlapec, nie ako androgyn a Mária je

predstavená ako panenská nevesta Jozefa, muža z domu Dávidovho. Je pozoruhodné, že Mária je oslavovaná ako "milosti plná", zatiaľ čo Jozef je nazývaný "synom Dávidovým": ona žije božské tehotenstvo, on zabezpečuje **historickú líniu**. Jazyk je výrazne odlišný: Jozef je naznačený v Nátanových prorockých slovách kráľovi Dávidovi: "Ustanovím po tebe tvojho potomka, ktorý bude pochádzať z tvojho lona a upevním jeho kráľovstvo. On postaví môjmu domu a ja upevním trón jeho kráľovstva naveky (2 Sam 7,11-13). Naopak, je to anjel Gabriel, ktorý hovorí k Márii v mene Boha: "Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha. Hľa, počneš syna, porodíš ho a dáš mu meno ho Ježiš" (Lk 1,30-31). Ako vidíme, Mária spolupracuje s Bohom v poriadku zrodenia, Jozef v poriadku generácií. Mária ako žena je *nežnosť*, zatiaľ čo Jozef ako muž, *ponúka stabilitu*. Nakoniec Boh si svojím vlastným zjavením cení skutočnosť, ktorá sa prežíva v rodine: že žena je sama domom muža, zatiaľ čo muž jej stavia dom. Materinská orientácia ženy je v konečnom dôsledku priamym symbolom *Božieho milosrdenstva* (v hebrejčine "milosrdenstvo" doslova znamená "materinské útroby!"), zatiaľ čo *otcovský cieľ muža lepšie reprezentuje Božiu spravodlivosť*. Milosrdenstvo a spravodlivosť, ktoré sú v Bohu jedno, pretože Boh uplatňuje svoju spravodlivosť práve v perspektíve a v zmysle milosrdenstva. Tvárou v tvár vzájomnému prelínaniu Božej spravodlivosti a milosrdenstva sa spoločná plodnosť muža a ženy chápe analogicky: v nej muž nemôže byť plodný bez ženy, ani žena bez muža, ani muž bez toho, aby sa jej úplne odovzdal, ani žena bez toho, aby ho plne prijala.

Ako napísal kardinál Ratzinger vo svojom krásnom liste o spolupráci muža a ženy v Cirkvi, *žena je povolaná nosiť v sebe, muž je povolaný odovzdávať*. Alebo, ako povedal iný vynikajúci teológ L. Bouyer, "muž niečo *reprezentuje*, žena niečím *je*": muž *reprezentuje*, pretože iba Otec, ktorý je na nebesiach, je Životom a prameňom života, zatiaľ čo žena je sama o sebe prijatie tohto života. V tomto zmysle je žena vždy *vlastníkom* svojich vzťahov, zatiaľ čo muž je často povolaný k *službe*, k zastupovaniu druhého: fyzická bolesť ženy v tajomstve plodenia a relatívna fyzická "marginalita/okrajovosť" muža nie sú v tomto zmysle triviálne veci, ale sú predmetom špecifických pocitov a výchovnej starostlivosti, o ktorých sa vo formácii a výchove takmer nikdy nehovorí. A predsa sú to jednoduché veci, napísané a vysvetlené Bohom v našom tele, a to nielen v dôkazke *vnímavej (príjímajúcej) formy ženského tela a aktívnej formy mužského tela*, ale aj vo väčšom sklone ženy k *vzťahu* a muža k *činnosti*, v sklone *spájať prítomnom v mozgu jedného a v sklone rozlišovať prítomnom v mozgu druhého*. Vďaka týmto úžasným rodovým charakteristikám môžu muž a žena dozrievať spoločne: *žena dáva citlivosť duši muža a muž stabilizuje dušu ženy, pretože inak, ako príliš často vidíme, žena zostane obeťou svojej vnútornej zložitosti a bohatstva a muž zostane stratený vo veciach a nepozorný k ľuďom*. Z tohto dôvodu pápež hovorí, že umenie rodiny je predovšetkým toto: "Azda najdôležitejšia úloha muža a ženy v láske je táto: navzájom si pomáhať byť viac mužom a viac ženou. Dať vyrásť znamená pomôcť druhému, aby sa vytvaroval vo vlastnej identite." (AL 221).

POKORNÉ A NAJVVYŠŠIE STVORENIE

Na ceste s Máriou, učiteľkou integrálnej ekológie

6. MÁRIA - KRÍK, KTORÝ HORÍ, ALE NEZHÁRA

Energia je všetko, ale zároveň je to niečo mimoriadne nepochopiteľné. Naš život závisí v mnohých základných aspektoch od dostupnosti energie, najmä elektriny. Energiu však nemožno vidieť, ani sa jej dotknúť, okrem jej účinkov: svetlo, teplo, pohyb...

"Boh povedal: 'Nech je svetlo!' A bolo tam svetlo": toto je prvé slovo/skutok, ktorý Boh vykonal podľa knihy Genezis. **Svetlo je teda prvým stvorením**. Voľba začať tvoriť zo svetla má svoju vlastnú logiku: ako môžeme vidieť, čo je a čo chýba vo vesmíre, ak

by nebolo svetla?

V prírode ľudia čerpajú svetlo hlavne z hviezd, ktoré sám Boh stvoril nielen na osvetlenie, ale aj na reguláciu plynutia času. Je to svetlo a teplo, z ktorých mohli mať ľudia v dávnych dobách úžitok, ale nie kontrolu, a preto boli hviezdy v starovekých náboženských tradíciách bohmi alebo symbolmi bohov: ktorým vďačíme za všetko, ale ktoré unikajú našej kontrole.

Svetlo a teplo má k dispozícii aj človek v ohni, ktorý je však ako prvok stvorenia v každom prípade ambivalentnou realitou, schopnou neúprosne zničiť to, s čím prichádza do styku. Oheň musí byť kontrolovaný, aby slúžil dobru. **Iba kontrolovaný oheň sa stáva nástrojom života:** osvetľovať, ohrievať, variť, očisťovať všetky nevyhnutné prvky života hodného ľudskej bytosti.

V celom Písme osoba, ktorá sa ukazuje ako najzdatnejšia v ovládaní tejto sily, je sám Boh.

V Knihe Exodus sú ľudia na ceste v noci vedení Bohom k ohnivému stĺpu (Ex. 13, 21). V rozprávaní o Izaiášovom povolaní anjel očisťuje ústa proroka tým, že sa ho dotýka horiacim uhlím (Iz. 6, 66). V Jánovom evanjeliu zmŕtvychvstalý Ježiš zapaluje oheň a pripravuje ryby pre svojich priateľov na brehu Galilejského jazera (Jn. 21, 9). Lukášovo evanjelium zaznamenáva tento Ježišov výraz: "Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chceme? Len aby už vzplanul! Ale krstom mám byť pokrstený a ako mi je úzko, kým sa to nestane!" (Lk. 12, 49-50).

Ježiš je zapálený pre spásu ľudstva, netrpezlivo očakáva, aby sa Božia láska rozšírila ako oheň po celej zemi. Tak ako v kázaní Jána Krstiteľa (Lk 3,16), aj v Ježišových slovách je oheň spojený s krstom. Učeníci a apoštoli zhromaždení na Turíce prijímajú tento krst ohňom, ktorý ich zapaluje vášňou: robí ich schopnými dať sa pochopiť všetkým, pobáda ich vyjsť, vydať sa na cestu šíriť dobrú zvesť o spáse po celej zemi (Sk 2, 3).

Oheň spolu s vetrom, ďalšia skutočnosť, ktorá uniká kontrole človeka, je teda spojená s Duchom, čiže s

láskou. A v tomto spojení sa odhaľuje povaha tejto energie, ktorá má podľa Danteho slov jedinou moc hýbať slnkom a hviezdami. Duch je daný veriacim ako zdroj jednoty, ako sila, ktorá im umožňuje čeliť ťažkostiam a prekonať temnotu, každý druh temnoty, dokonca aj temnotu smrti.

"Odhalená Madona" od Elisabetty De Luca sa zdá byť vtkaná do ohňa. Zdá sa, že jej telo, ktoré postupuje smerom k divákovi si razí cestu tým, že odsúva okraje plameňa. Jej ruky dvíhajú napravo a naľavo jediný ohnivý jazyk, z ktorého vychádza jej tvár a ktorý pôsobí súčasne ako závoj, zahaľujúca a odhaľujúca jej vrúcnu povahu. Je to žena ohňa, **Mária, celá naplnená Duchom a láskou.**

Nie nadarmo cirkevní otcovia rozpoznali v biblickom obraze krík, ktorý horí a nekonzumuje predobraz tajomstva Máriinho božského materstva. Ako je vlastne možné, že stvorenie môže obsiahnuť Stvoriteľa vo svojom lone bez toho, aby bolo spálené jeho mocou, zničené jeho veľkosťou? Je to možné, pretože **Božia moc je mocou lásky** (1 Jn. 1).

Príbeh Mojžiša je naopak aj tajomstvom stretnutia medzi ľudskou krehkosťou a Božou mocou. V mladosti, keď ešte žil na faraónovom dvore, zakúsil oheň vášne pre spásu svojho ľudu a bol týmto ohňom spálený. Aby bránil jedného zo svojich bratov, zabil muža a táto skutočnosť ho prinútila odísť do vyhnanstva (Ex. 2, 11-21). Vo svojej zrelosti, na samotnom mieste svojho vyhnanstva sa sám Boh zjavuje Mojžišovi, aby mu zjavil svoju vášň pre ľud, ktorý stvoril.

Oheň Božieho utrpenia pre ľudí je však ohňom, ktorý nespotrebováva! Ako je tento zázrak možný? Je to možné, pretože vášnivá láska, ktorú Gréci nazývali "eros", v Bohu nie je nikdy oddelená od nezištnej a milosrdnej lásky alebo "agapé". Je to tajomstvo, ku ktorému sú ľudské bytosti pozvané, aby pristupovali s rešpektom a vyzuli si sandále.

Rešpektovať Boha však neznamená báť sa ho a jeho moci, ale skôr túžbu stretnúť sa s ním autentickým spôsobom a uznať ho takého, aký je, bez manipulácie. Aj cirkevní otcovia veľmi ochotne použili obraz horiaceho kríka, aby opísali zázrak vtelenia Boha v Ježišovi: ako je možné, že božstvo môže plne obývať ľudstvo? Pretože Boh je láska, je oheň, ktorý hreje a očisťuje, ale nekonzumuje.

Pokorné a najvyššie stvorenie

Vďaka vteleniu Syna je strach z Božej všemohúcnosti navždy rozptýlený: je dieťaťom, plačúcim a neschopným hovoriť. Úplne sa zveruje do našich rúk a do nášho hlasu, aby ohlasoval svoju spásu vo svete. Tak ako sa zveril Mojžišovi, aby vyslobodil ľud z Egypta, ako to urobil s Máriou v tajomstve vtelenia, aj toto dieťa sa dnes zveruje každému z nás, je prítomné vo všetkých, ktorých stretávame, očakáva nás v nich, aby sme my prispeli svojou časťou, aby sme s ním spolupracovali na znovuzrození sveta (Lk. 9, 48).

Vstup do moderných čias bol umožnený rozvojom schopnosti ovládať a dokonca vyrábať energiu autonómne, už nie závislú od slnka, vetra alebo vrtochov ohňa. Ambivalentné, ak nie až rozporuplné výsledky technologického rozvoja nám však

pripomínajú neudržateľnosť manipulácie s realitou vytvorenou bez hraníc a ohraničení.

Začíname si uvedomovať, že nikto sa nespasí sám.

Energia lásky, ktorou je Duch, je jedinou jednoznačnou silou, ktorá v žiadnom prípade neníči. Toto je oheň, ktorý horí, ale nespotrebováva.

Potrebujeme energiu k životu, ale potrebujeme ešte viac to, aby kritériom, ktoré riadi jej rozdelenie, bola bratská láska, ktorá je aj úctou k blížnemu a k prírode, sociálna spravodlivosť, solidarita. Prosme Máriu, ženu ohňa, ktorá viac ako ktokoľvek iný poznala tajomstvá moci Božej lásky, aby bola znovu a navždy našou sprievodkyňou.

RODINNÉ SPRÁVY

Oslava Dňa saleziánskej rodiny v indickej provincii Bangalore

Saleziánska provincia v Indii-Bangalor (INK) oslávila **Deň saleziánskej rodiny** pri dvoch rôznych príležitostiach: 26. novembra v štáte Karnataka v diele "Don Bosco Ajjanahalli" a 3. decembra v štáte Kerala v diele "Don Bosco Vaduthala". Na oslavách sa celkovo zúčastnilo viac ako 350 členov saleziánskej rodiny, ktorí patrili do rôznych skupín, vrátane Saleziánov dona Bosca (SDB), Dcér Márie Pomocnice (FMA), Saleziánov spolupracovníkov (ASC), členov Združenia Márie Pomocnice (ADMA), Dobrovoľníčok dona Bosca (VDB), Misijných sestier Márie Pomocnice, Sestier katechétiiek Nepoškrvnenej Panny Márie Pomocnice a sestier Márie Pomocnice (SMA). Počas dvoch dní bolo zorganizovaných množstvo aktivít a účastníci

mohli zažiť atmosféru autentického rodinného spoločenstva. Prítomnosť pátra Josého Thomasa Koyickala, predstaveného bangalorskej provincie a pátra Shalbina Kalancheryho Paula, provinciálneho vikára, ešte viac umocnila radosť a zblíženie medzi členmi saleziánskej rodiny.

Poľsko: Kráčať spolu ako saleziánska rodina regiónu strednej a severnej Európy

V dňoch 22. až 25. novembra 2023 sa v Krakove uskutočnilo stretnutie provinciálnych delegátov Saleziánov dona Bosca (SDB) a Dcér Márie Pomocnice kresťanov (FMA) so zástupcami ostatných skupín saleziánskej rodiny stredo európskeho a severo európskeho regiónu, ktoré nadväzovalo na program stretnutí v jednotlivých regiónoch saleziánskeho sveta, ktoré sa konali v októbri a v novembri 2023.

Účastníci stretnutia prišli z Poľska, Nemecka, severného Belgicka a Holandska, Chorvátska, Slovenska, Slovinska, Maďarska a Malty. Zastúpené boli skupiny SDB, FMA, Saleziáni spolupracovníci (ASC), Združenie Márie Pomocnice kresťanov (ADMA), Exallievi – združenie odchovancov a priateľov dona Bosca (ExDB) a Združenie exalliev a exallievov FMA (ExFMA), Dobrovoľníčky dona Bosca (VDB), Misijná komunita dona Bosca (CMB) a

Kontemplatívna fraternita Márie z Nazareta (FCMN).

Heslo **“Kráčať spolu ako saleziánska rodina”** bolo hlavnou myšlienkou a cieľom stretnutia, rovnako ako v ostatných regiónoch kongregácie. Úvahy o situácii saleziánskej rodiny v regióne, o problémoch, ktorým čelí a zdieľanie mnohých osvedčených postupov, ktoré sa realizujú, umožnili naznačiť niektoré výzvy a špecifikovať niektoré závery pre cestu v nasledujúcich rokoch. Medzi ne patria:

- Vychádzajme z reality, ktorú prežívajú mladí ľudia a ich rodiny, uvažujme o nej Božími očami. Bez lamentovania a bez nostalgie za tým, čo bolo. Naopak, je potrebné zaujať aktívny postoj, ktorý vie ako uviesť späť do každodenného života našu hlbokú charismatickú výchovnú a evanjelizačnú identitu.
- Udržiavajme úzke vzťahy spolupráce s tými, ktorí sú zodpovední za službu mladým v rôznych projektoch, najmä tých, v ktorých môžu skupiny saleziánskej rodiny osobitne prispieť, ako napríklad sprevádzaním a poradenstvom pri povolani.
- Zapájajme sa do všetkého, čo sa týka spoločnej formácie saleziánskej rodiny spolu s laikmi, do prehlbovania poznania saleziánskej rodiny a charismatickej špecifickosti skupín, ktoré ju tvoria a do formácie ich členov, najmä laických skupín.

Stretnutie poskytlo dostatok času na oboznámenie sa s identitou a poslaním VDB, FCMN a CMB, ktorá

sa pripravuje na začatie misie na Ukrajine.

Stretnutie koordinoval páter Joan Lluís Playà, celosvetový delegát hlavného predstaveného pre Sekretariát pre saleziánsku rodinu a animovali ho členovia tímu Sekretariátu: P. Dominic Nguyen, svetový delegát pre saleziánov spolupracovníkov a odchovancov a priateľov dona Bosca, Sr Leslye Sandigo, generálna radkyňa pre saleziánsku rodinu, a FMA, Sr Lucrecia Uribe, svetová delegátka pre saleziánov spolupracovníkov a združenie ADMA a Sr Gabriela Patiño.

Kombinácia úvah a vzájomných rozhovorov v skupinách spolu s chvíľami modlitby a rodinného spoločenstva viedli k cennejškej úspešnosti spoločenstva a duchovnosti všetkých účastníkov. Boli to dni, ktoré živili službu animácie a sprevádzania, ktoré sa má vykonávať čoraz viac synodálnym spôsobom, dni, v ktorých sa dá dýchať a žiť vzácny dar saleziánskej rodiny, ktorý Duch Svätý prostredníctvom dona Bosca dal v prospech celej Cirkvi mladým.

Medzinárodný kongres Márie Pomocnice kresťanov 2024 vo Fatime (Portugalsko)

V duchu solidarity a vzájomnej pomoci, ktorou sa chceme vyznačovať, bol v Turíne pri Materskej ADMA zriadený **“Fond solidarity”**, ktorý má pomôcť skupinám, ktoré to najviac potrebujú.

Všetky príspevky je možné posilať buď bankovým prevodom ADMA:

- IBAN IT16 V030 6909 6061 0000 0130 575
- alebo podľa pokynov na nasledujúcom odkaze <https://www.admadonbosco.org>

V prípade akýchkoľvek žiadostí o príspevok alebo potreby podrobnejších informácií môžu vedúci skupín napísať na adresu: adma@admadonbosco.org

Prijatá suma bude rozdelená medzi jednotlivé žiadosti. Pre jednotlivých účastníkov sa príspevky neposkytujú

“Pán miluje radostného darcu”.

Dám vám
UČITELKU
 IX Kongresu Márie Pomocnice kresťanov

Fatima 29. augusta - 1. septembra 2024

Registrácia otvorená

www.mariaauxiliadora2024.pt

MYSEL MODLITIEB NA TENTO MESIAC

Chceme sa pripojiť k modlitbám všetkých skupín ADMA na celom svete na osobitný úmysel.

V tomto mesiaci sa budeme **modliť za mier vo svete** slovami pápeža Františka

Je temná hodina.

Matka, žijeme v časoch temnoty. V tejto temnej hodine sa ponárame do tvojich jasných očí a zverujeme sa tvojmu srdcu...

Matka, sami to nedokážeme, bez tvojho Syna nemôžeme nič urobiť. Ty nás však opäť privádzaš k Ježišovi, ktorý je naším pokojom...

Ty, ktorá zjavuješ Pánovu nehu, urob nás svedkami jeho útechy. Matka, ty, Kráľovná pokoja, vlej do našich srdiec Božiu harmóniu.

Amen.

PROSÍME VŠETKÝCH, ABY NÁM ZASLALI ČLÁNOK, FOTO ZO STRETNUTIA FORMÁCIE, PRIPOMIENKY 24. MÁRIJ POMOCI KREŠŤANOV, VYKONÁVANEJ DOBROVOLNÍCKU ČINNOSŤ. Článok (formát .doc, max. 1200 znakov bez medzier) a maximálne 2 fotografie (digitálny formát .jpg a šírka najmenej 1000 px) s názvom a/alebo stručným popisom je potrebné zaslať na adresu adma@admadonbosco.org. V predmete e-mailu „Rodinné udalosti“ a v texte je potrebné uviesť údaje o autorovi (meno, priezvisko, miesto výstrelu, príslušnosť Adma, mesto, krajina).

Odoslaním automaticky oprávňujete Adma na spracovanie, publikovanie, aj čiastočné, a zverejnenie článku a fotografií v akejkoľvek forme. Obrázky môžu byť podľa uváženia redakcie zverejnené na webovej stránke www.admadonbosco.org, a/alebo na iných webových stránkach Adma spolu s popisom.